

Publicerad 2012-11-28 09:20 av stenen/ Yv Ericsson

Böneutroparen.

Fördärvet av en konstnär.

Hon läser idag.
Försöker sig på att förstå,
hur han draperar sina texter med märkligt
konstruerade
ord.

Det är inte vackert längre.

Känslorna har för länge sedan
kvävts av vita kemikalier
i det sterila infertila
vacuum som uppstår
när man hamnat i beroendets
skoningslösa kärll.

Han simmar förgäves runt,
som en råtta på väg att drunkna,
i bristen på fotfäste.

Hans ord framstår för henne
lika oförståeliga
som böneutroparens
väsnande på taken
i Istanbul.

Han rabblar sina ord,
men på ett språk som han inte själv
längre kan förstå.

Eller ens kan lära sig,
att förstå.

Och Gud
lyssnar knappast längre.

Reparationen.

Hon sitter på en pall.
Med en Pinochlioknande docka
i sitt knä.

Hon river sig betänkligt
i huvudet.
Petar förstrött på de sköra trådarna som fortfarande håller den nötta dockan samman.

Idag kommer hon liksom ingen vart
med sin marionetteater.
Så det får vänta
till en annan dag.
En bättre dag.

Regnet piskar mot fönstret.
Och det är onsdag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stenen/ Yv Ericsson med Poeter.se id #28615 innehar upphovsrätten